

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Archontio. 487.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

• Ισιδώρω. υπε.

Καρρηδονίους νόμος κωλύει διέπειν
ἀρχὴν, ἢ ἴσους κακῆς. Καππαδόκας
δὲ τὸς μεγάλους πονηροὺς, οὐκ εἴργει
νόμος ἀρχῆς. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ βέλει
πάντας εὐεργετῆιν, καὶ σὺδρομοὺς ἔ-
χεις τῇ βελήσῃ τὴν δύναμιν, ἢ τὸν
νόμον ἀτάλαξον, μᾶλλον Καππαδό-
κας καρρηδονίων κωλύων, ἢ συναλον ἢ
τῆτος σκείνοις. εἰ δὲ, ὡς εἰκός, χεῖμα-
σι τὰς ἀρχὰς ἐξωνοῦνται, ἀς καὶ βάρ-
βαρος πρὸς ὠνούμενος, ἢ κωλύεται μόν-
ον εἰ τὰ χεῖματα διδῶ, ἀλλὰ καὶ
ἔπος ἀρχεῖται μόνον τῆς Καππα-
δοκῶν, ἀξίων ὄντων τῆς οἰκείας δεδ-
δοται κερτήσιας.

Φλωρετίω. υψσ.

Ἐχεις αὐτὸν Γιγάντιον, δέσποτα,
οἰόμενος λεληθῆναι τὰ πρῶτα, καὶ
αὐτὸς πειθῆσθαι ἑαυτῷ τὴν ἀρχὴν βε-
λευόμενος. ἐπειδὴ τοίνυν πολλῶν τὰ
ἐπιτάγματα δεινῶν ἐν πείρᾳ κατέστησεν
ἐφ' οἷς τῆς ὑμετέρας δεῖται εἰς διόρ-
θωσιν καθαρότητος, μακρῶν δὲ λόγων
εἰς γνώσιν τῆς κατ' αὐτὸν ἢ χεῖμα-
τε, ὡς πολλῆς φρονήσις κληρονομοῖ.
Καππαδόκῃς ὄντι, ἢ ἴσως ὡς Καπ-
παδοκῆς. Καππαδοκῆς παρ' ὑμῖν μηδὲν
πλέον ἔχεται.

Αρχοντίω. υπζ.

Ο δυνάστης Γιγάντιος ὁ εὐπρόσω-
ποι συκοφαντῆται ἐσθὲς κατὰ τῆς ἀ-
θλίων γεωργῶν, τελῶν καὶ φόρων πινῶν
κλοπῆν, καὶ τὴν Αὐγύστου βαρύνει ἀ-
πογραφὴν καὶ τοιβαρυτάτην αὐτοῖς
ὑπάρχουσαν. πάλαι πείσας παρεχθῆναι
αὐτῷ ὡς ἀληθεύοντι τὸν κρατοῦντα, καὶ
συμφορῶν αἴτιος γερονδὸς τοῖς κομή-
ταις, εἰς Θράκην ἦκει αὐτὸς, τὴν ἀρ-
χὴν πειθῆσθαι ζητῶν. οἶδα δὲ ὅσους
εἰς Φυγίαν ἐπέδρασαν ἀπογραφῶν, ὅσοι
τῆς πατρῆας ἐλευθερίας, τὸ σκαπάνην

Isidoro. 485.

Carthaginenses, homines minus malos,
Lex magistratum gerere prohibet. Cappa-
doces autem, quorum ingens est improbi-
tas, nulla Lex ab imperio ac praefectura re-
mouet. Quoniam igitur & de omnibus
bene mereri cupis, & parem cupiditati po-
tentiam habes, aut legem immuta, Cappa-
doces potius, quam Carthaginenses à ge-
rendo imperio arcens, aut cum his illos
quoque copula. Quod si, ut vero confen-
taneum est, pecuniis imperia emercantur
(quæ barbarus etiam quispiam emens, non
modò prohibetur, sed etiam grauissimo
supplicio mulctatur, si pecunias dederit)
at sic quoque Cappadocibus duntaxat im-
pererent, qui hoc merentur, ut suis vinciantur
catenis.

Florentio. 486.

Gigantium istic habes, Domine, qui ea,
quæ prius egit, incognita atque obscura
esse putat, rursùmque imperium ac praefe-
cturam adipisci meditatur. Quoniam igitur
plurimis incommodis atque calamita-
tibus nos hic affecit, (quo nomine in eum
à vestra integritate animaduerti oportet)
prolixa autem oratione ad ipsius facinora
cognoscenda minimè indigetis, utpote
multis curis vndique obfessis, hoc habete:
Cappadox est: ut Cappadox imperium
gessit. Quare Cappadoce amplius à vobis
haud quicquam obtineat.

Archontio. 487.

Impius Gigantius, qui aduersus mise-
ros agricolas calumniam struxit, tanquam
videlicet vestigalia quaedam ac tributa sur-
ripuissent, quique Augusti censum ac de-
scriptionem auxit, et si alioqui ipsis grauif-
simam & acerbissimam, posteaquam iam-
pridem imperatorem adduxit, ut sibi, tan-
quam vera loquenti, animum adiiceret,
iisque qui in vicis & pagis habitant, ca-
lamitatum causam praebet, in Thra-
ciam se confert, ea mente ac studio, ut im-
perium rursùm consequatur. Non es autem

nescius quantam hominum multitudinē descriptione sua in fugam coniecirit, qui nimirum patriam libertatem ligone atque aratro commutarunt. Quapropter tibi velim curæ sit, ne ille imperium rursus arripiat, atque omnes Cappadoces efficiat: quibus victus ratio non aliunde quàm ex seruitute atque agricultura constat.

Theodoro Scholastico 488.

Quisquis & stirpes serit, & agrum colit, spe meliore suos labores sustentat: fructuū videlicet expectatione laborum molestiā suffurante. Ad eundem modum in Christianæ fidei præceptis tibi tradendis à nobis elaboratum est. Fac igitur ipse, pullulantem agriculturam ostendas.

Rufino, pratorij præfecto. 489.

Ægyptios quidem ob crudelitatem ac morum immanitatem Lex ab imperio & præfectura arcet: Cappadoces autem, qui eos improbitate superant, non item. Quoniam igitur nos, Cappadocem præfectum nacti, nationis ad struēdas calumnias propensæ periculum frequens fecimus, vos autem imperatoris voluntate, quibus in rebus vultis, habetis, hos quoque illis copulate: vt ne cuiquam alij regioni Cappadox præsit, quàm suæ. Cōsentaneum enim profectò est, eos patria acerbitate mutuò ab sese irrigari ac perfundi.

Catilliano. 490.

Particeps tu quoque, ò Sacrum caput, contumeliarum Cappadocis fuisti, cum in hac vrbe domicilium haberes, atque vana & horrenda impuri ac scelesti oris iuramenta cum mellito & frequenti, Adorate, cognouisti, obrectationes quibus & priuatim aduersus singulos, & publicè aduersus omnes vsus est, nefaria & sacrilega latrocinia, nouam descriptionem, quæstuosum aduersus Deum & pauperes studium, comparatas matrimoniis insidias, sepulchrorum effossiones, vincula in quæ

καταίν, καὶ σμυνόν ἠλλάξαντο. καὶ φρόντισον, μὴ λάβῃται πάλιν ἡγεμονίας, καὶ πάντα ἐργάσῃται κατὰ πάδας, οἷς ὁ βίος οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐκ δουλείας καὶ γεηπονίας συνίσταται.

Θεοδώρω χολακτικῷ. ὑπὸ.

Ἄπας καὶ φυτεργὸς καὶ γεηπὸς ἐλπίδι κρείττονι ἀνίσχεται τῆς πόων ὑφαρμυδῆς τοὺς κόπυς τῆς τῆς καρπῶν πρὸς οὐδίας. ἔπος ἡμεῖς κατηχουῦτες κειμήλια μὲν. δεῖξον αὐτὸς τὴν γεωργίαν βλαψήσασαν.

Ρυφίνῳ ἐπαργῶ παρατωρίαν. ὑπὸ.

Αἰγυπτίους μὲν δι' ἀπηνείαν νόμος εἶργει ἀρχῆς. Κατὰ πάδας δὲ τῶν χειρῶν σκείνων οὐκ ἐπιέσειδὴ ποίνῃ ἡμεῖς μὲν ἀρροπι κατὰ πάδα κηρησάμενοι, πολλὴν πῶραν τῶ ἀβόλῃ ἐθῆς ἐχίκα μὲν. ἡμεῖς δὲ τὴν βασιλέως γῶμιν πρὸς ὃ βούλεσθε ἔχετε, ἐνάσατε αἰγυπτίους καὶ τῆς, ἔπιπτε καὶ ἄλλης ἀξίης χάρις κατὰ πάδας, εἰ μὴ μόνως τῆς οἰκείας ὡς μίσησιν. ἀρῶσαι ὑσ' ἀλλήλων αὐτὸς τὴν πατριῶν ποτίξασθαι πικρίαν.

Καλλιανῷ. ὑτ.

Εκονώνησας μὲν καὶ αὐτὸς, ὡς ἱερὰ κεφαλῆς τῆς κατὰ πάδας λοιμῆς, ἠνίκησας ἡμῶν τὴν πόλιν. καὶ οὐκ ἔλαβες τῶν ματαῖς καὶ φεικτῶν τοῦ ἀγαθῆς σφραγῆτος ὄρκους, μετὰ τοῦ μελιχρῶ καὶ συχρῶ, πρὸς οὐμῶ σε, τὰς πρὸς ἑκάστου ἰδίᾳ καὶ πάντων κατὰ λαλίας, τὰς δυσπρόπους καὶ ἱεροσύλας ληστῆας, τὴν νεῶν ἀπογραφὴν, τὴν καὶ θεῶν καὶ πῶρων ὀπιπέδῃ ἀπὸ δὴν τὰς τῆς συνοικεσίων ὀπιβουλάς, τὰς τῆς μνημάτων διορυγίας, τὰ δεσμὰ οἷς